

Arrest

nr. 132 304 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 22 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 augustus 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient bij aangetekend schrijven van 22 juni 2011 een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid neemt op 17 oktober 2011 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 22 juni 2011 onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Verzoekster dient bij aangetekend schrijven van 21 december 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 29 maart 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 december 2012 onontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Verzoekster dient bij aangetekend schrijven van 1 juli 2013 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 21 augustus 2013 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juli 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 23 oktober 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"[...] in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 29.03.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.12.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.12.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 29.03.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van de 'verplichting over te gaan tot een zorgvuldige en minutieuze afweging'. Zij betoogt tevens dat er sprake is van machtsafwendig.

Zij licht het middel toe als volgt:

"Doordat: de DVZ geheel ten onrechte aanneemt dat verzoekster reeds voordien de nieuwe elementen kon voorleggen

Terwijl: het voor verzoekster niet mogelijk was de nieuwe zwangerschap voorheen 'voor te brengen' daar verzoekster uiteraard nog niet zwanger was! Dat deze zwangerschap en de erbij horende bevaling dermate stresserende factor is dat dit als nieuw element moet aanzien worden binnen de aanvraag 9

Zodat: Artikel 9ter VW werd geschonden

Toelichting:

DVZ kan de aanvraag in overweging te nemen op basis van het gegeven dat de aanvraag 9 ter VW geen nieuwe elementen zou bevatten.

Het kan niet ontkend worden dat het medisch verslag in hoofdzaak verwijst naar de medische toestand en dat deze op zich ongewijzigd is gebleven. Dat DVZ geheel ten onrechte oordeelde dat de aanvraag toen niet gegrond was.

Dat DVZ echter manifest nalaat rekening te houden met volgende elementen uit de aanvraag:

GEZIEN DE HUIDIGE ZWANGERSCHAP

Interventie hospitalisatie

Gynecologie / bedrust

Voorziene duur van de behandeling

Zeer zeker tot na de bevalling

Dat er op geen enkel ogenblik naar de stukken van het dossier werd verwezen, zeker in het bijzonder het nieuwe en onbetwistbaar element van de zwangerschap.

Dat de zwangerschap, mede gelet op de problemen voordien, als nieuwe elementen moeten aangemerkt worden, zoals vermeld in medisch verslag.

Er kan niet ontkend worden dat het zwanger zijn een resultaat is van bewuste en gewillige relaties tussen verzoekster en haar nieuwe partner. Verzoekster is zwanger en deze zwangerschap heeft een weerslag op haar mogelijkheid terug te keren naar haar land, naar de opvolging, de ernst van haar medische problemen.

Het betreft een de facto nieuw element die dateert van NA de vorige beslissing en die dus exclusief door de medische verantwoordelijke kan worden onderzocht in het kader van de gegrondheid van de aanvraag en niet door een niet medisch geschoolde ambtenaar van de DVZ.

Dat verzoekster dan ook overduidelijk nieuwe gegevens naar voor brengt waardoor de toepassing van artikel 9ter - §3,5° VW niet in rechte verantwoord is of kan zijn.

Het oordeel van de DVZ gaat ver boven haar bevoegdheid of minstens moet er vastgesteld worden dat vermelde elementen nieuwe elementen aanwezig zijn die draagkrachtig genoeg zijn.

De aanvraag diende dan ook ontvankelijk te worden verklaard en de nieuwe elementen dienden dan ook in de gegrondheidsfase te worden onderzocht.

Er is dan ook een manifeste schending van de motiveringsplicht en de plicht om zorgvuldig over te gaan tot beslissing ten gronde. [...]"

2.2.1. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

2.2.2. In de mate dat verzoekster aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 9ter, § 1, eerste en vijfde lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

[...]

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Verweerder verklaarde de thans voorliggende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet en dit op grond van de vaststelling dat de elementen ingeroepen in het kader van deze aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, met name de aanvraag ingediend op 21 december 2012. Hij stelt dat uit het standaard medisch getuigschrift van 25 april 2013 blijkt dat de ingeroepen gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf en deze enkel wordt bevestigd.

Verzoekster wijst erop dat uit het standaard medisch getuigschrift van 25 april 2013 blijkt dat zij zwanger is, gegeven dat nieuw is ten opzichte van de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf. Het enkele gegeven dat in het kader van de eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 december 2012 nog geen sprake was van de zwangerschap van verzoekster volstaat evenwel nog niet om aan te tonen dat dit element als een nieuw element is te beschouwen in de zin van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Hiertoe dient immers sprake te zijn van nieuwe elementen die worden ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag en die nog niet voorlagen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er dient te worden aangenomen dat de elementen ingeroepen ter ondersteuning van de aanvraag die elementen zijn die betrekking hebben op de verschillende elementen bedoeld in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 25 april 2013 blijkt dat verzoekster zich ter ondersteuning van haar aanvraag beroept op een *‘psychiatrisch majeure depressie met melancholische kenmerken’* (zie hiertoe het gestelde onder *“B: DIAGNOSE: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van Artikel 9ter wordt ingediend”*). Hierbij wordt weliswaar melding gemaakt van een zwangerschap – meer bepaald wordt aangegeven dat de medicatie voor de

ingeroepen depressie tijdelijk is gestopt gelet op deze zwangerschap –, doch dit wordt niet vermeld als ingeroepen aandoening en betreft in wezen ook geen aandoening of ziekte. Uit het standaard medisch getuigschrift blijkt ook niet dat de zwangerschap gepaard ging met complicaties. Er wordt wel aangegeven dat deze gynaecologie en bedrust vereist, doch er blijkt niet dat dit meer is dan preventieve maatregelen. In ieder geval blijkt niet dat deze zwangerschap een invloed heeft op de aard of de ernst van de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen depressie of de voor deze aandoening benodigde behandeling. Er blijkt enkel dat de voorgeschreven medicatie is stopgezet gelet op de zwangerschap. Verzoekster erkent in haar verzoekschrift bovendien dat *‘de medische toestand’ ‘op zich ongewijzigd is gebleven’*. Het gegeven dat de arts aangeeft dat er na de bevalling een risico is op herhaal van de post-partum depressie betrof verder een op dat ogenblik hypothetisch gegeven.

Verzoekster betoogt nog dat haar zwangerschap en de erbij horende bevalling een dermate stresserende factor is dat dit als nieuw element moet worden aanzien. Dit betreft evenwel een loutere bewering van verzoekster die geen steun vindt in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift. Zij stelt verder dat de zwangerschap een weerslag heeft op haar mogelijkheid om terug te keren naar haar herkomstland en op *‘de opvolging, de ernst van haar medische problemen’*. Zoals reeds aangehaald, blijkt uit het bij de aanvraag voorgelegde standaard medisch getuigschrift evenwel niet dat de zwangerschap enige invloed heeft op de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen depressie, de aard of graad van ernst hiervan of de hiervoor benodigde behandeling. Het gegeven dat het niet is aangeraden voor een vrouw tijdens (een bepaalde fase van) haar zwangerschap te vliegen of dat, gelet op haar zwangerschap, bedrust is vereist, is louter een gevolg van de zwangerschap en niet van de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen aandoening. Het ingeroepen risico voor het leven bij terugkeer naar het herkomstland gelet op een risico op zelfdoding waarmee de depressie zou gepaard gaan en bloedwraak werd verder reeds ingeroepen in het kader van de vorige verblijfsaanvraag en is aldus niet nieuw.

In zoverre verzoekster nog opmerkt dat de zwangerschap als een nieuw element dient te worden beschouwd gelet op *‘de problemen voordien’*, merkt de Raad op dat dit betoog niet nader wordt toegelicht en zelfs waar aldus wordt bedoeld op de doodgeboorte van verzoeksters kind in september 2011 dit gestelde nog niet volstaat om vast te stellen dat verweerder ten onrechte oordeelde dat uit het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet blijkt dat er wat de ingeroepen depressie betreft sprake is van een nieuw element ten opzichte van de vorige aanvraag. De Raad merkt integendeel op dat verzoekster in haar aanvraag om machtiging tot verblijf van 1 juli 2013, alsook in haar feitenrelaas, net aangeeft dat gelet op haar nieuwe zwangerschap haar aandoening *‘enige tekenen van beterschap kent’*.

Verzoekster weerlegt met haar betoog de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat de ter ondersteuning van de aanvraag ingeroepen gezondheidstoestand ongewijzigd is ten opzichte van de vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er blijkt niet dat verweerder in deze ten onrechte met bepaalde vermeldingen in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift geen rekening heeft gehouden. De Raad merkt verder ook op dat artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris de bevoegdheid heeft gegeven om na te gaan of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er blijkt geenszins dat in casu een ambtenaar-geneesheer diende tussen te komen opdat de bestreden beslissing kon worden genomen.

Verzoekster geeft ten slotte nog aan dat de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ten onrechte werd afgewezen. De Raad merkt evenwel op dat de beslissing inzake de vorige aanvraag geenszins het voorwerp uitmaakt van huidig beroep. Huidig beroep handelt enkel over de in casu bestreden beslissing en de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont niet aan dat verweerder is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding. Ook blijkt niet dat verweerder kennelijk onredelijk heeft gehandeld waar hij vaststelde dat de ingeroepen gezondheidstoestand niet is gewijzigd en geen nieuw element blijkt in de zin van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Enige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.2.3. In zoverre verzoekster betoogt dat er sprake is van een schending van de verplichting over te gaan tot een zorgvuldige en minutieuze afweging, wordt aangenomen dat zij doelt op een schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.2.4. Verzoekster kan ook niet worden gevolgd waar zij voorhoudt dat verweerder zich schuldig zou hebben gemaakt aan machtsafwendings. Er moet immers worden opgemerkt dat er slechts sprake kan zijn van machtsafwendings wanneer een bestuursoverheid de bevoegdheid die haar door de wet is verleend met het oog op het bereiken van een bepaald oogmerk van algemeen belang gebruikt om een ander doel na te streven en wanneer dit ongeoorloofde oogmerk het enige doel is van de betrokken bestuurshandeling (RvS 12 februari 2003, nr. 115.739; RvS 23 december 2008, nr. 189.191). De beschouwingen die verzoekster naar voren brengt, laten niet toe enige vorm van machtsafwendings vast te stellen.

2.2.5. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS